

POKÓJ i DOBRO

Gazetka Rzymskokatolickiej
Parafii św. Franciszka z Asyżu
Borki Wielkie – Borki Małe –Broniec

Adres: Borki Wielkie, ul. Ojca Alarda 3, 46-300 Olesno, tel. 34 359 60 76

tel. kom. 507 268 247; www.parafraswfranciszka.pl e-mail: parafiaborkiwieligie@gmail.com

NOTKA INFORMACYJNA: „Gazetka parafialna: POKÓJ I DOBRO jest wydawana przez Rzymskokatolicką Parafię pw. Św. Franciszka z Asyżu w Borkach Wielkich i jest przeznaczona wyłącznie do użytku wewnętrznego członków tej wspólnoty parafialnej”.

Nr 47 XXXIII Niedziela Zwykła – Rok A 19.11.2023

Trwanie w łączności z Jezusem daje obfite owoce pomnażania talentów. W czasach Jezusa „talent” był jednostką wagi odpowiadającą mniej więcej trzydziestu kilogramom złota lub srebra. Współcześnie to słowo nabrało innego znaczenia – jest rozumiane jako „wybitne uzdolnienie specjalne do poczynania twórczych lub odtwórczych” (W. Kopaliński, Słownik mitów i tradycji kultury, 1165). Znaczący przedmiot są zgodni, że Jezus nie mówi o talentach tzw. naturalnych, ludzkich, ale o darach szczególnych. Chodzi więc nie o to, co jest specyficzne człowiekowi, ale to, co jest właściwe Jezusowi, a co dotyczy „nowego” człowieka i co możemy nazywać darami Ducha Świętego. Te zaś są po prostu zadaniami powierzonymi człowiekowi. Te dary, ta odpowiedzialność właśnie stanowią o pełni życia, są miarą królestwa Bożego. Usłyszane Słowo Boże udziela nam lekcji mądrości, pragnąc odpowiedzieć na pytanie: jak mam przeżyć ten czas. Dialog pomiędzy trzecim sługą a panem jest kluczem do odgadnięcia znaczenia całej przypowieści. Sługa ani myśli ponosić jakiegoś ryzyka, rozwijając jakąś inicjatywę, być aktywnym. Schował bezpiecznie to, co zostało mu powierzone, i czuje się usprawiedliwiony, bo odda tyle, ile otrzymał. Strach przed zdaniem sprawy z otrzymanego daru sparaliżował go, zabił w nim wszelką inicjatywę, fantazję i aktywność. Schował się jak żółw w skorupie i ani myśli się wychylać. Zabrakło mu maksymalizmu dla królestwa.

Życie i wszystko, co je stanowi, jest od początku darem, talentem. Dar zaś oznacza zaufanie, miłość do obdarowywanego. Gdy jednak zabraknie spojrzenia na Boga, nie będziemy w stanie uwolnić się od kompleksów, poczucia nienawiści, frustracji, gwałtownych reakcji. Gdy zniknie perspektywa daru, pozostaniemy na placu boju z niepokojącym nas pytaniem: Jestem lepszy czy gorszy od innych? I dopóki będziemy stawiać takie pytania, dopóty znajdować będziemy kogoś „gorszego”, aby go poniżyć, albo kogoś „lepszego”, aby go znienawidzić. Dlatego też uczeń Jezusa musi żyć miłością, która jest źródłem odwagi, hojności, wolności i nowych, twórczych inicjatyw. **ks. Leszek Smoliński**

Złota myśl tygodnia

Moje drogi dzieci, umawiamy się w raj. Ale żebyśmy się tam spotkali, potrzeba kilku rzeczy: modlitwy, wytrwałości, pokuty i cierpliwości.

Louis de Funès

Na wesoło

Na świecie jest pięć żywiołów: woda, ziemia, powietrze, ogień i zdenerwowany człowiek.

Patron tygodnia – 24 listopada - św. Protazy

Protazy był ósmym z kolei biskupem Mediolanu i ósmym także świętym wśród tychże biskupów. Wypadek to szczególnie rzadki. Rządził diecezją prawdopodobnie przez 25 lat. Św. Atanazy w swojej Apologii wspomina, że kiedy udał się do Mediolanu, by spotkać się tam z cesarzem Konstancjuszem, spotkał się także z biskupem Mediolanu, Protazym. Patriarcha zanotował także, że spotkał się z Protazym na synodzie w Sardyce (Sofia) w roku 343. Wspomina go wdzięcznie, co świadczy o przyjaźni, jaką dla niego żywił. Możliwe, że Protazy nie tylko udzielił Atanazemu gościny, ale wstawił się także za nim, gdy ten był prześladowany przez okolicznych biskupów arianów i przez władze cesarskie, także błędem arianizmu zarażone. Jak wiadomo, św. Atanazy został skazany na wygnanie za mężne wyznawanie wiary. Według miejscowych zapisków Protazy miał przenieść się do wieczności 24 listopada ok. 356 roku. Jego ciało złożono w kościele św. Wiktora al Corpo. Poza

tymi informacjami nic więcej nie wiemy ani o życiu, ani o działalności św. Protazego na stolicy biskupiej. Niebawem po nim biskupstwo Mediolanu objął św. Ambroży (347).

Opowiadanie - Wyjątkowa Matka

Czy zapytaliście się kiedyś siebie, w jaki sposób Pan Bóg wybiera matki upośledzonych dzieci? Postaraj się wyobrazić sobie Boga, który daje wskazówki swym aniołom zapisującym wszystko w swej olbrzymiej księdze.

- Małecka, Maria, syn. Święty patron, Mateusz.

- Kurkowiak, Barbara, córka. Święta patronka, Cecylia.

- Michalewska, Janina, bliźniaki. Święty patron... niech będzie Gerard.

Wreszcie mówi z uśmiechem do anioła jakiegoś imię:

-Tej damy dziecko upośledzone.

A na to ciekawski anioł: -Dlaczego właśnie tej, Panie? Jest taka szczęśliwa.

- Właśnie tylko dlatego - mówi uśmiechnięty Bóg. - Czy mógłbym powierzyć upośledzone dziecko kobiecie, która nie wie, czym jest radość? Byłoby to okrutne.

- Ale czy będzie miała cierpliwość?- pyta anioł.

- Nie chcę, aby miała nazbyt dużo cierpliwości, bo utonąłaby w morzu łez, roztkliwiając się nad sobą i nad swoim bólem. A tak, jak jej tylko przejdzie szok i bunt, będzie potrafiła sobie ze wszystkim poradzić.

- Panie, wydaje mi się, że ta kobieta nie wierzy nawet w Ciebie.

Bóg uśmiechnął się:

- To nieważne. Mogę temu przeciwdziałać. Ta kobieta jest doskonała. Posiada w sobie właściwą ilość egoizmu. Anioł nie mógł uwierzyć swoim uszom.

- Egoizmu? Czyżby egoizm był cnotą?

Bóg przytaknął. - Jeśli będzie potrafiła od czasu do czasu rozłączyć się swoim synem, nie da sobie nigdy rady. Tak, taka właśnie ma być kobieta, którą obdaruję dzieckiem dalekim od doskonałości. Kobieta, która teraz nie zdaje sobie jeszcze sprawy, że kiedyś będą jej tego zazdrościć. Nigdy nie będzie pewna żadnego słowa. Nigdy nie będzie ufała żadnemu swemu krokowi. Ale, kiedy jej dziecko powie po raz pierwszy „mamo”, uświadomi sobie cud, którego doświadczyła. Widząc drzewo, zachód słońca lub niewidome dziecko, będzie potrafiła bardziej niż ktokolwiek inny dostrzec swoją moc. Pozwolę jej, aby widziała rzeczy tak jasno, jak ja sam widzę (ciemnotę, okrucieństwo, uprzedzenia), i pomogę jej, aby potrafiła wzbić się ponad nie. Nigdy nie będzie samotna. Będę przy niej w każdej minucie i w każdym dniu jej życia, bo to ona w tak troskliwy sposób wykonuje swoją pracę, jakby była wciąż przy mnie.

- A święty patron? - zapytał anioł, trzymając zawieszony w powietrzu gotowe do pisania pióro.

Bóg uśmiechnął się.

- Wystarczy jej lustro.

Wierzę w Kościół – katechezy o Domu Bożym dla nas cz. 52.

Nie ulega wątpliwości, że „(...) lud Boży żyje we wspólnotach, przede wszystkim diecezjalnych i parafialnych, i w nich się niejako okazuje widoczny” (DM 37). Począwszy od czasów apostołskich istnieją wspólnoty, które są same w sobie Kościołami (por. Dz 8,1; 11,22; 1 Kor 1,2; 16,19; Ga 1,22; Ap 2,1.8). Choć nie są całym Kościołem, są Kościołem w pełni, ponieważ uobecniają się w nich Kościół powszechny – „jeden, święty, katolicki i apostołski Kościół Chrystusa” (DB 11) – z wszystkimi swymi istotnymi elementami. Owe Kościoły lokalne, partykularne są ukształtowane „na obraz Kościoła powszechnego” (KK 23; por. DM 20) i każdy z nich „(...) stanowi część ludu Bożego, powierzona pasterskiej trosce biskupa i współpracujących z nim kapłanów” (CN 7). Oznacza to, że Kościół na tej ziemi jest nie tylko Ciałem wielu członków w jedność z Głową, lecz także Ciałem Kościołów (corpus Ecclesiarum), wspólnotą Kościołów czy wręcz Kościołem Kościołów. Na poziomie Kościoła powszechnego urzeczywistnia się nade wszystko jako wspólnota diecezji, na poziomie Kościoła lokalnego jako wspólnota parafii, a ta winna funkcjonować w formie wspólnoty małych wspólnot (por. ChL 29–31). Nie chodzi bynajmniej o jakieś cząstki powstałe w wyniku rozdrobnienia Kościoła powszechnego, lecz „prawowite, miejscowe zrzeszenia wiernych” (KK 26). W Nowym Testamencie nazywane są Kościołami, a oznaczają wspólnoty eucharystyczne (communio eucharistica), trwające przy swoich pasterzach.

bp Andrzej Czaja

INTENCJE MSZALNE 19 – 26.11.2023 /BM/

XXXIII NIEDZIELA (19. 11)

- 8.00.** Ku czci św. Elżbiety Węgierskiej w intencjach Franciszkańskiego Zakonu Świeckich z Borek Małych o zdrowie i Boże błogosławieństwo, za ++ członków oraz w intencjach Ojców i Braci.
- 10.00.** Do Miłosierdzia Bożego za ++ rodziców Alojzego i Marię o raz za ++ teściów i za ++ z pokrewieństwa.
- 12.00.** Przez wstawiennictwo Matki Bożej Wniebowziętej w pewnej intencji.

PONIEDZIAŁEK (20. 11)

- 18.00.** Do Miłosierdzia Bożego za + Wiktora, za ++ Monikę i Pawła z rodzicami i rodzeństwem i za ++ z pokrewieństwa.

WTOREK (21. 11) Wspomnienie Ofiarowania Najśw. Maryi Panny

- 18.00.** Przez wstawiennictwo Matki Bożej Wniebowziętej z prośbą o zdrowie i błogosławieństwo Boże w rodzinne oraz za ++ rodziców z obu stron o łaskę nieba dla nich.

SOBOTA (25. 11) wspom. Św. męczenników Andrzeja Dug-Lac, prezbitera i Towarzyszy

- 18.00.** Do Matki Bożej Wniebowziętej dziękując i prosząc o błogosławieństwo Boże i zdrowie oraz o dary Ducha Świętego z okazji 18 rocznicy urodzin Kewina i o życie wieczne dla zmarłego jego ojca.

NIEDZIELA (26.11) UROCZYSTOŚĆ JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA

- 8.00.** Do Królowej Różańca Świętego a ++ rodziców z córką, teściów z synem i synową, Jana, Karola, chrzestnych Teresę i Józefa i za ++ z rodzin i dusze w czyśćcu cierpiące.
- 10.00.** Do Chrystusa Króla przez wstawiennictwo św. Cecylii w intencjach Orkiestry i Organistów.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE 19 – 26.11.2023 /BM/ XXXIII NIEDZIELA (19. 11)

O godz. 15.00 nieszpory niedzielne.

PONIEDZIAŁEK (20. 11)

O godz. 18.00 Msza św. szkolna. Po Mszy św. szkolnej spotkanie dla młodzieży przygotowującej się do sakrament bierzmowania z klasy VI i VII.

WTOREK (21. 11) Wspomnienie Ofiarowania Najśw. Maryi Panny

Msza św. o godz. 18.00.

SOBOTA (25. 11) wspom. Św. męczenników Andrzeja Dug-Lac, prezbitera i Towarzyszy

Msza św. o godz. 18.00.

NIEDZIELA (26.11) UROCZYSTOŚĆ JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA

Msze święte o godz.: 8.00, suma 10.00.

W przyszłą niedzielę w Borkach Wielkich o godz. 15.00 nieszpory niedzielne z udziałem naszych Orkiestr parafialnych z Borek Małych i Borek Wielkich. Po Nieszporach zapraszamy nasze orkiestry i organistów do refektarza klasztornego. Serdecznie zapraszamy. **W tym dniu nie będzie nabożeństwa w naszym kościele.**

W przyszłą niedzielę przed kościołem odbędzie się zbiórka do puszek na kuchnię charytatywną we Wrocławiu, aby pomóc najbardziej potrzebującym w dniach przed świętami Bożego Narodzenia. W imieniu Br. Rafała i potrzebujących składamy serdeczne Bóg zapłać.

Inne ogłoszenia

- 1.** Tradycyjnie już nasza szkoła we współpracy z parafią włącza się w akcję *Fundacji Antoni* – „Boże Narodzenie w pudełku po butach”. Paczki można składać od 20 listopada do 15 grudnia w zakrystii. W paczkach może znaleźć się żywność, odzież, obuwie, kosmetyki. Do paczki prosimy dołączyć karteczkę z opisem, podając płeć oraz wiek lub rozmiar ubrań i butów obdarowanego. Bóg zapłać.
- 2. W zakrystii są do nabycia:** Drogi do Nieba, przyjmowane są intencje mszalne, można zamawiać intencje mszalne na rok 2024.

Dziękujemy za życzliwość oraz za złożone dary. Wszystkim życzymy spokojnej i błogosławionej niedzieli oraz całego tygodnia